

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Markus Geltl

Strona pozwana: Daimler AG

przy udziale: Lothara Meiera i in.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 1 pkt 1 dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) (Dz.U. L 96, s. 16) oraz art. 1 ust. 1 dyrektywy Komisji 2003/124/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonującej dyrektywę 2003/6/WE (Dz.U. L 339, s. 70) — Wykładnia pojęcia „informacja wewnętrzna” — Ustąpienie prezesa zarządu spółki akcyjnej — Ewentualne uwzględnienie, dla celów oceny dokładnego charakteru takiej informacji, różnych konsultacji i posunięć poprzedzających dane wydarzenie

Sentencja

- 1) Wykładni art. 1 pkt 1 dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) oraz art. 1 ust. 1 dyrektywy Komisji 2003/124/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. określającej sposób wykonania dyrektywy 2003/6/WE w zakresie definicji i publicznego ujawniania informacji wewnętrznych oraz definicji manipulacji na rynku należy dokonywać w ten sposób, iż w przypadku rozciągniętego w czasie procesu, który ma na celu doprowadzić do zaistnienia określonej okoliczności lub wystąpienia określonego wydarzenia, w rozumieniu tych przepisów informacje dokładne stanowić mogą nie tylko ta okoliczność lub to wydarzenie, lecz również etapy pośrednie tego procesu, które są związane z rzeczywistym zaistnieniem tej okoliczności lub tego wydarzenia.
- 2) Wykładni art. 1 ust. 1 dyrektywy 2003/124 należy dokonywać w ten sposób, iż sformułowanie „zestaw okoliczności, [...] [których] zaistnienie można w sposób uzasadniony przewidywać, lub wydarzenie, które [...] można [...] w sposób uzasadniony przewidywać” dotyczy przyszłych okoliczności lub wydarzeń, w odniesieniu do których z całościowej oceny dostępnych już elementów wynika, iż występuje rzeczywista perspektywa, że zaistnieją one lub będą mieć miejsce. Niemniej jednak sformułowania tego nie należy rozumieć w ten sposób, że pod uwagę musi być brana intensywność wpływu tego zestawu okoliczności lub wydarzenia na ceny danych instrumentów finansowych.

(¹) Dz.U. C 113 z 9.4.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 28 czerwca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Ludwigshafen am Rhein — Niemcy) — Georges Erny przeciwko Daimler AG — Werk Wörth

(Sprawa C-172/11) (¹)

(Swobodny przepływ pracowników — Artykuł 45 TFUE — Rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 — Artykuł 7 ust. 4 — Zasada niedyskryminacji — Dodatek wyrównawczy do wynagrodzenia wypłacany pracownikom objętym systemem zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy przed przejściem na emeryturę — Pracownicy przygraniczni podlegający opodatkowaniu podatkiem dochodowym w państwie miejsca zamieszkania — Fikcyjne uwzględnienie podatku od wynagrodzeń obowiązującego w państwie członkowskim zatrudnienia)

(2012/C 258/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Arbeitsgericht Ludwigshafen am Rhein

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Georges Erny

Strona pozwana: Daimler AG — Werk Wörth

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Arbeitsgericht Ludwigshafen am Rhein, Auswärtige Kammern Landau — Wykładnia art. 45 TFUE, a także art. 7 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257, s. 2) — Dodatek wyrównawczy do wynagrodzenia pracowników objętych systemem pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy w związku ze stopniowym przechodzeniem na emeryturę — Mniej korzystne traktowanie pracowników transgranicznych objętych podatkiem dochodowym wyłącznie w państwie zamieszkania wynikające z uwzględnienia przy obliczaniu wysokości tego dodatku podatku od wynagrodzenia, który byłby teoretycznie należny w państwie zatrudnienia

Sentencja

Artykuł 45 TFUE i art. 7 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty stoją na przeszkodzie postanowieniom porozumień zbiorowych i indywidualnych, zgodnie z którymi dodatek wyrównawczy — taki, jaki jest przedmiotem postępowania przed sądem krajowym — wypłacany przez pracodawcę w ramach systemu stopniowego przechodzenia na emeryturę należy obliczać w taki sposób, by podatek od wynagrodzeń należy w państwie członkowskim zatrudnienia był w sposób fikcyjny odejmowany przy określaniu podstawy obliczania tego dodatku, podczas gdy zgodnie z umową podatkową o unikaniu podwójnego opodatkowania uposażenia, płace i podobne wynagrodzenia wypłacane pracownikom, którzy nie

mieszkają w państwie członkowskim zatrudnienia, podlegają opodatkowaniu w państwie członkowskim miejsca zamieszkania tych pracowników. Zgodnie ze wspomnianym art. 7 ust. 4 postanowienia takie są nieważne. Artykuł 45 TFUE oraz przepisy rozporządzenia nr 1612/68 pozostawiają państwu członkowskim i partnerom społecznym wolny wybór pomiędzy różnymi rozwiązaniami właściwymi do realizacji celów tych odpowiednich przepisów.

(¹) Dz.U. C 226 z 30.7.2011.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 28 czerwca 2012 r. — XXXLutz Marken GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Natura Selection, SL

(Sprawa C-306/11 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Graficzny znak towarowy Linea Natura Natur hat immer Stil — Sprzeciw właściciela graficznego wspólnotowego znaku towarowego natura selection — Względne podstawy odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd)

(2012/C 258/10)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: XXXLutz Marken GmbH (przedstawiciel: H. Pannen, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: K. Klüpfel, pełnomocnik), Natura Selection, SL

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) z dnia 24 marca 2011 r. w sprawie T-54/09 XXXLutz Marken GmbH przeciwko OHIM — Natura Selection (Linea Natura Natur hat immer Stil) oddalającego skargę na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 28 listopada 2008 r. (sprawa R 1787/2007-2), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Natura Selection, SL a XXXLutz Marken GmbH — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku oznaczeń graficznych: „natura selection” i „Linea Natura Natur hat immer Stil” — Błędna ocena podobieństwa tych oznaczeń — Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) XXXLutz Marken GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 238 z 13.8.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 28 czerwca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus — Finlandia) — Wykonanie europejskiego nakazu aresztowania wydanego przeciwko Melwinowi Westowi

(Sprawa C-192/12 PPU) (¹)

(Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW — Europejski nakaz aresztowania i procedura wydawania osób między państwami członkowskimi — Europejski nakaz aresztowania wydany w celu wykonania kary pozbawienia wolności — Artykuł 28 — Dalsze przekazanie — „Łańcuch” europejskich nakazów aresztowania — Wykonanie trzeciego nakazu aresztowania wydanego przeciwko tej samej osobie — Pojęcie państwa członkowskiego wykonującego nakaz — Zgoda na przekazanie — Pilny tryb prejudycjalny)

(2012/C 258/11)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Melvin West

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Korkein oikeus — Wykładnia art. 28 ust. 2 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi — Nakaz aresztowania w celu wykonania kary pozbawienia wolności — Pojęcie państwa członkowskiego wykonującego nakaz w sytuacji dalszego przekazania — Obywatel państwa członkowskiego A przekazany przez to państwo członkowskie państwu członkowskiemu B w celu wykonania kary pozbawienia wolności, następnie przekazany z końcem tej kary przez państwo członkowskie B państwu członkowskiemu C w celu odbycia w tym państwie członkowskim kary pozbawienia wolności — Wniosek państwa członkowskiego D skierowany do państwa członkowskiego C na mocy nakazu aresztowania o przekazanie tej samej osoby państwu członkowskiemu D w celu wykonania kary pozbawienia wolności

Sentencja

Wykładni art. 28 ust. 2 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., należy dokonywać w ten sposób, że kiedy jedna osoba była kilkakrotnie przekazywana między państwami członkowskimi na podstawie kolejnych europejskich nakazów aresztowania, dalsze przekazanie tej osoby państwu członkowskiemu innemu niż to, które przekazało ją jako ostatnie, jest uzależnione wyłącznie od zgody państwa członkowskiego, które dokonało ostatniego przekazania.

(¹) Dz.U. C 184 z 23.6.2012.